

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B**

RÅDETS DIREKTIV 1999/31/EF

af 26. april 1999

om deponering af affald

(EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M2</u>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008	L 311	1	21.11.2008
► <u>M3</u>	Rådets direktiv 2011/97/EU af 5. december 2011	L 328	49	10.12.2011

RÅDETS DIREKTIV 1999/31/EF
af 26. april 1999
om deponering af affald

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets resolution af 7. maj 1990 om affaldspolitik ⁽⁴⁾ velkommer og støtter Rådet meddelelsen om en EF-strategi og opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag til kriterier og standarder for affaldsbortskaffelse ved deponering;
- (2) i Rådets resolution af 9. december 1996 om affaldspolitik hedder det, af affaldsdeponering i fremtiden skal foregå på sikre og kontrollerede vilkår i hele Fællesskabet;
- (3) forebyggelse af affaldsdannelse, genvinding og nyttiggørelse af affald samt anvendelse af genvundne materialer og genvunden energi bør fremmes for at skåne naturressourcerne og fremme rationel arealanvendelse;
- (4) spørgsmålene om forbrænding af dagrenovation og ikke farligt affald, kompostering, biogasfremstilling og behandling af klapmateriale bør overvejes nærmere;
- (5) princippet om, at forureneren betaler, kræver bl.a., at der tages hensyn til enhver miljøskade forårsaget af deponeringsanlæg;
- (6) deponering på affaldsdeponeringsanlæg bør ligesom al anden affaldsbehandling kontrolleres og forvaltes hensigtsmæssigt med henblik på at forebygge eller begrænse eventuelle negative virkninger på miljøet og risici for menneskers sundhed;
- (7) der må træffes passende forholdsregler for at undgå, at affald efterlades, dumpes eller deponeres ukontrolleret; med henblik herpå skal deponeringsanlæggene kunne kontrolleres for de stoffer, det deponerede affald indeholder; disse stoffers reaktioner skal så vidt muligt være forudsigelige;

⁽¹⁾ EFT C 156 af 24.5.1997, s. 10.

⁽²⁾ EFT C 355 af 21.11.1997, s. 4.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 19.2.1998 (EFT C 80 af 16.3.1998, s. 196), Rådets fælles holdning af 4.6.1998 (EFT C 333 af 30.10.1998, s. 15) og Europa-Parlamentets beslutning af 9.2.1999 (EFT C 150 af 28.5.1999, s. 78).

⁽⁴⁾ EFT C 122 af 18.5.1990, s. 2.

▼B

- (8) både mængden og den farlige karakter af det affald, der planlægges deponeret, skal om nødvendigt nedbringes; affaldshåndteringen skal gøres nemmere og affaldets genanvendelse fremmes; med henblik herpå bør forudgående behandling fremmes til sikring af, at deponeringen finder sted i overensstemmelse med målene i dette direktiv; definitionen på behandling omfatter sortering;
- (9) medlemsstaterne bør være i stand til at efterleve princippet om geografisk nærhed og princippet om tilstrækkelig egenkapacitet for bortskaffelse af deres affald på fællesskabsplan og nationalt plan i overensstemmelse med Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald⁽¹⁾; det er nødvendigt at fremme opfyldelsen af målene i dette direktiv gennem oprettelse af et integreret og fyldestgørende net af bortskaffelsesanlæg baseret på et højt miljøbeskyttelsesniveau;
- (10) forskelle mellem de tekniske standarder for affaldsbortskaffelse ved deponering og hermed forbundne lavere omkostninger kan medføre, at affald i stigende grad søges deponeret i anlæg med lavere miljøbeskyttelsesstandarder, hvilket kan skabe en alvorlig trussel for miljøet som følge af unødigt lang transport af affaldet og uhensigtsmæssig deponeringspraksis;
- (11) det er derfor nødvendigt, at der på fællesskabsplan foreskrives tekniske standarder for affaldsdeponering med henblik på at beskytte, bevare og forbedre miljøkvaliteten i Fællesskabet;
- (12) det er nødvendigt klart at angive, hvilke krav der bør gælde for deponeringsanlæg med hensyn til lokalisering, indretning, ledelse, kontrol, nedlukning samt forebyggende foranstaltninger og beskyttelsesforanstaltninger mod enhver trussel mod miljøet såvel på kort som på lang sigt, herunder navnlig foranstaltninger mod forurening af grundvandet forårsaget af perkolatnedsivning i jorden;
- (13) på baggrund af ovenstående er det nødvendigt klart af definere, hvilke kategorier deponeringsanlæg der skal tages i betragtning, og hvilke typer affald der kan accepteres på de forskellige kategorier deponeringsanlæg;
- (14) anlæg til midlertidig opbevaring af affald bør opfylde de relevante krav i direktiv 75/442/EØF;
- (15) nyttiggørelse i overensstemmelse med direktiv 75/442/EØF af dertil egnet inert eller ikke farligt affald til terrænregulerings-/retablerings- og opfyldningsarbejde eller til byggeformål kan ikke udgøre en deponeringsaktivitet;
- (16) bl.a. med henblik på at reducere den globale opvarmning bør der træffes foranstaltninger til at mindske produktionen af methan fra deponeringsanlæg ved at begrænse deponeringen af bionedbrydeligt affald og indføre krav om kontrol med gas fra deponeringsanlæg;

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF (EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32).

▼B

- (17) foranstaltninger til at nedbringe deponeringen af bionedbrydeligt affald tager også sigte på at fremme særskilt indsamling af bionedbrydeligt affald, sortering i almindelighed, nyttiggørelse og genvinding;
- (18) som følge af de særlige karakteristika ved deponering som bortskaffelsesform er det nødvendigt at indføre en specifik godkendelsesprocedure for alle kategorier deponeringsanlæg i overensstemmelse med de generelle godkendelseskrav, der er fastsat i direktiv 75/442/EØF, og de generelle krav i direktiv 96/61/EF om integreret forureningsforebyggelse og -bekæmpelse ⁽¹⁾; inden et deponeringsanlæg tages i brug, skal det i forbindelse med en inspektion foretaget af den kompetente myndighed kontrolleres, at anlægget er i overensstemmelse med godkendelsen;
- (19) det skal i hvert enkelt tilfælde kontrolleres, om affaldet kan deponeres på det deponeringsanlæg, det er bestemt for; dette gælder især farligt affald;
- (20) for at forebygge trusler mod miljøet er det nødvendigt at indføre en ensartet procedure for affaldsmottagelse på grundlag af en procedure for klassificering af affald, der kan modtages på de forskellige kategorier deponeringsanlæg; denne procedure skal navnlig omfatte standardiserede grænseværdier; med henblik herpå må der — tilstrækkelig hurtigt til, at det kan lette gennemførelsen af dette direktiv — indføres et sammenhængende og standardiseret identifikations-, prøveudtagnings- og analyse-system; modtagelseskriterierne skal være særlig præcise for så vidt angår inert affald;
- (21) indtil disse analysemetoder eller de for identifikationen nødvendige grænseværdier er indført, kan medlemsstaterne med henblik på anvendelsen af dette direktiv på nationalt plan bevare eller udforme lister over, hvilket affald der kan eller ikke kan modtages på deponeringsanlæg, eller fastsætte kriterier, herunder bl.a. grænseværdier, svarende til dette direktivs kriterier for den ensartede modtagelsesprocedure;
- (22) det tekniske udvalg udarbejder kriterier for modtagelse af visse typer farligt affald på deponeringsanlæg for ikke farligt affald;
- (23) det er nødvendigt at indføre fælles kontrolprocedurer i drifts- og efterbehandlingsfaserne for et deponeringsanlæg med henblik på at identificere enhver mulig negativ virkning på miljøet, som skyldes deponeringsanlægget, og træffe passende udbedrende foranstaltninger;
- (24) det er nødvendigt at definere, hvornår og hvordan et deponeringsanlæg bør nedlukkes, og definere operatørens forpligtelser og ansvar i efterbehandlingsperioden;
- (25) deponeringsanlæg, der er nedlukket inden datoen for dette direktivs gennemførelse, er ikke omfattet af dets bestemmelser om nedlukningsproceduren;

⁽¹⁾ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

▼B

- (26) der bør gives regler for vilkårene for den fremtidige drift af bestående deponeringsanlæg med henblik på inden for en nærmere fastsat frist at træffe de nødvendige foranstaltninger for deres tilpasning til dette direktiv på grundlag af en overgangsplan for anlægget;
- (27) operatører af bestående deponeringsanlæg, som i overensstemmelse med bindende nationale regler, der svarer til bestemmelserne i dette direktivs artikel 14, allerede har fremlagt den i litra a) i nævnte artikel omhandlede dokumentation inden dette direktivs ikrafttræden, og som af den kompetente myndighed har fået tilladelse til at fortsætte driften, behøver ikke at forelægge denne dokumentation igen, og den kompetente myndighed behøver ikke at give en ny tilladelse;
- (28) operatøren bør i form af en passende økonomisk sikkerhedsstillelse eller tilsvarende sikre, at de forpligtelser, der følger af godkendelsen, opfyldes, herunder forpligtelserne i tilknytning til nedlukningsproceduren og efterbehandlingen af anlægget;
- (29) der skal træffes foranstaltninger, som sikrer, at den opkrævede betaling for affaldsbortskaffelse ved deponering dækker alle udgifter til etablering og drift af deponeringsanlægget, inklusive så vidt muligt den økonomiske sikkerhedsstillelse eller tilsvarende, som operatøren skal frembringe, og de anslåede omkostninger i forbindelse med nedlukningen og den nødvendige efterbehandling;
- (30) når en kompetent myndighed mener, at det er usandsynligt, at et deponeringsanlæg frembyder fare for miljøet i længere tid end en vis periode, kan de anslåede omkostninger, der skal medregnes i den betaling, operatøren forlanger, begrænses til denne periode;
- (31) det er nødvendigt at sikre, at direktivets gennemførelsesbestemmelser anvendes korrekt i hele Fællesskabet, og at deponeringsanlægs operatører og personale har et uddannelses- og kundskabsniveau, som giver dem den fornødne kompetence;
- (32) Kommissionen skal efter udvalgsproceduren i artikel 18 i direktiv 75/442/EØF sørge for, at der indføres en ensartet affaldsmodtagelsesprocedure og en ensartet klassificering af affald, der kan modtages på et deponeringsanlæg;
- (33) efter samme udvalgsprocedure skal bilagene til dette direktiv tilpasses til den videnskabelige og tekniske udvikling og metoderne for overvågning, prøveudtagning og analyse standardiseres;
- (34) medlemsstaterne sender regelmæssigt Kommissionen beretninger om anvendelser af dette direktiv og navnlig om de nationale strategier, der skal opstilles i henhold til artikel 5; på grundlag af disse beretninger aflægger Kommissionen beretning til Europa-Parlamentet og Rådet —

▼B

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

*Artikel 1***Generelle mål**

1. Formålet med dette direktiv er ved hjælp af præcise driftsmæssige og tekniske krav til affald og deponeringsanlæg at opfylde kravene i direktiv 75/442/EØF, særlig artikel 3 og 4, gennem foranstaltninger, procedurer og retningslinjer, der tager sigte på at forebygge eller i videst muligt omfang begrænse miljøbelastningen fra deponering af affald, herunder navnlig forureningen af overfladevand, grundvand, jord og luft, og belastningen af det globale miljø, herunder drivhuseffekten, samt eventuelle heraf følgende risici for menneskers sundhed under hele deponeringsanlæggets levetid.

2. For så vidt angår deponeringsanlægs tekniske karakteristika indeholder dette direktiv de relevante tekniske krav til de deponeringsanlæg, som direktiv 96/61/EF finder anvendelse på, således at de generelle krav i nævnte direktiv kan omsættes til konkrete forskrifter. De relevante krav i direktiv 96/61/EF anses for opfyldt, hvis kravene i nærværende direktiv er opfyldt.

*Artikel 2***Definitioner**

I dette direktiv forstås ved:

- a) »*affald*«: ethvert stof eller enhver genstand, der er omfattet af direktiv 75/442/EØF
- b) »*dagrenovation*«: affald fra husholdninger og andet affald, der på grund af sin art og sammensætning kan sidestilles med affald fra husholdninger
- c) »*farligt affald*«: affald, der er omfattet af artikel 1, stk. 4, 1 Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald ⁽¹⁾
- d) »*ikke farligt affald*«: affald, der ikke er omfattet af litra c)
- e) »*inert affald*«: affald, der ikke undergår signifikante fysiske, kemiske eller biologiske forandringer. Inert affald er hverken opløseligt eller brændbart eller på anden måde fysisk eller kemisk reaktivt; det er ikke bionedbrydeligt og har ingen negativ indflydelse på andet materiale, det kommer i berøring med, på en sådan måde, at det kan formodes at ville medføre forurening af miljøet eller skade menneskers sundhed. Affaldets samlede perkolatavgivelse og indhold af forurenende stoffer og perkolatets økotoxicitet skal være af ubetydeligt omfang og må navnlig ikke bringe overfladevandet og/eller grundvandet kvalitet i fare
- f) »*underjordisk opbevaring*«: et permanent affaldsopbevaringsanlæg i et dybtliggende geologisk hulrum som f.eks. en salt- eller kaliummine

⁽¹⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/31/EF (EFT L 168 af 2.7.1994, s. 28).

▼B

- g) »*deponeringsanlæg*«: et affaldsbortskaffelsesanlæg til deponering af affald på eller i jorden (dvs. under jorden), herunder:
- interne affaldsbortskaffelsesanlæg (dvs. deponeringsanlæg, hvor affaldsproducenten deponerer eget affald på produktionsstedet), og
 - et permanent anlæg (dvs. over et år), der bruges til midlertidig opbevaring af affald
- men ikke:
- anlæg, hvor affald læses af til forbehandling inden videre transport med henblik på genanvendelse, behandling eller bortskaffelse andetsteds, og
 - opbevaring af affald i en periode på som hovedregel under tre år forud for genanvendelse eller behandling, eller
 - opbevaring af affald i en periode på under et år forud for bortskaffelse
- h) »*behandling*«: de fysiske, termiske, kemiske eller biologiske processer, herunder sortering, hvorved affaldets egenskaber ændres med et formål at mindske dets omfang eller farlighed, gøre håndteringen lettere eller fremme genanvendelsen
- i) »*perkolat*«: enhver væske, der siver ned gennem det deponerede affald, og som udledes fra eller er indeholdt i et deponeringsanlæg
- j) »*gas fra deponeringsanlæg*«: alle gasser, der dannes i deponeret affald
- k) »*eluat*«: den opløsning, en laboratorieprøve for udvaskning resulterer i
- l) »*operator*«: den fysiske eller juridiske person, der har ansvaret for et deponeringsanlæg i overensstemmelse med den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor deponeringsanlægget er beliggende; der kan være tale om forskellige personer fra forberedelses- til efterbehandlingsfasen
- m) »*bionedbrydeligt affald*«: enhver type affald, der kan undergå en anaerob eller aerob nedbrydning, såsom levnedsmidler og haveaffald samt papir og pap;
- n) »*indehaver*«: producenten af affaldet eller den fysiske eller juridiske person, der er i besiddelse af affaldet
- o) »*ansøger*«: den person, der ansøger om en deponeringsanlægsgodkendelse i medfør af dette direktiv
- p) »*kompetent myndighed*«: den myndighed, medlemsstaten udpeger som ansvarlig for opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af dette direktiv
- q) »*flydende affald*«: affald i flydende form, herunder spildevand, men ikke slam

▼B

- r) »*isoleret bebyggelse*«: en bebyggelse
- med højst 500 indbyggere pr. kommune eller pr. bebyggelse og med højst fem indbyggere pr. km², og
 - hvor afstanden til nærmeste bymæssige bebyggelse med mindst 250 indbyggere pr. km² er mindst 50 km, eller hvor de nærmeste bymæssige bebyggelser er svært tilgængelige ad vej på grund af barske vejrforhold en stor del af året.

*Artikel 3***Anvendelsesområde**

1. Medlemsstaterne skal anvende dette direktiv på deponeringsanlæg som defineret i artikel 2, litra g).
2. Uden at det indskrænker anvendelsen af gældende fællesskabslovgivning, er følgende undtaget fra dette direktivs anvendelsesområde:
 - spredning af slam, herunder kloakslam og klapmateriale, og tilsvarende materiale på jorden med henblik på gødskning eller jordforbedring
 - anvendelse af dertil egnet inert affald til terrænregulerings-/retablerings- og opfyldningsarbejde eller til byggeformål i deponeringsanlæg
 - deponering af ikke farligt klapmateriale langs mindre vandløb, hvorfra det er opgravet, og af ikke farligt klapmateriale i overfladevand, herunder på bunden af vandløbet eller i dets undergrund
 - deponering af ikke forurenede jord eller ikke farligt inert affald, der hidrører fra eftersøgning efter og udvinding, behandling og opbevaring af mineraler samt fra driften af stenbrud.
3. Uden at det indskrænker anvendelsen af direktiv 75/442/EØF kan medlemsstaterne efter eget valg erklære, at deponering af ikke farligt affald, som skal defineres af det udvalg, der nedsættes i henhold til artikel 17 i nærværende direktiv, bortset fra inert affald, som hidrører fra efterforskning efter og udvinding, behandling og oplagring af mineraler samt fra driften af stenbrud, og som deponeres på en sådan måde, at det beskytter mod forurening af miljøet eller skader for menneskers sundhed, kan undtages fra bestemmelserne i bilag I, punkt 2, 3.1, 3.2 og 3.3 i nærværende direktiv.
4. Uden at det indskrænker anvendelsen af direktiv 75/442/EØF, kan medlemsstaterne efter eget valg erklære, at dele af eller hele artikel 6, litra d), artikel 7, stk. 1, nr. i), artikel 8, litra a), nr. iv), artikel 10, artikel 11, stk. 1, litra a), b) og c), artikel 12, litra a) og c), bilag I, punkt 3 og 4, bilag II (undtagen punkt 3, niveau 3, og punkt 4) og bilag III, punkt 3-5, i nærværende direktiv ikke finder anvendelse på:
 - a) deponeringsanlæg for ikke farligt eller inert affald med en samlet kapacitet på højst 15 000 tons eller med en årlig tilførsel på højst 1 000 tons, der betjener øer, forudsat at det pågældende deponeringsanlæg er det eneste på øen, og forudsat at det udelukkende er bestemt til deponering af affald produceret på øen. Når denne samlede kapacitet er opbrugt, skal eventuelle nye deponeringsanlæg på øen overholde dette direktivs krav

▼B

- b) deponeringsanlæg for ikke farligt eller inert affald i isolerede bebyggelser, forudsat at det pågældende deponeringsanlæg udelukkende er bestemt til deponering af affald fra den pågældende isolerede bebyggelse.

Senest to år efter datoen i artikel 18, stk. 1, meddeler medlemsstaterne Kommissionen en liste over de øer og isolerede bebyggelser, der er undtaget fra direktivet. Kommissionen offentliggør listen over øer og isolerede bebyggelser.

5. Uden at det indskrænker anvendelsen af direktiv 75/442/EØF kan medlemsstaterne efter eget valg erklære, at underjordisk opbevaring som defineret i artikel 2, litra f), i nærværende direktiv kan undtages fra bestemmelserne i artikel 13, litra d), bilag I, punkt 2 (bortset fra første led) og punkt 3-5, og bilag III, punkt 2, 3 og 5, i nærværende direktiv.

*Artikel 4***Deponeringsanlægskategorier**

Hvert deponeringsanlæg klassificeres i en af følgende kategorier:

- deponeringsanlæg for farligt affald
- deponeringsanlæg for ikke farligt affald
- deponeringsanlæg for inert affald.

*Artikel 5***Affald og affaldsbehandling, som ikke kan accepteres på deponeringsanlæg**

1. Medlemsstaterne opstiller en national strategi til reduktion af deponeringen af bionedbrydeligt affald senest to år efter den dato, der er fastsat i artikel 18, stk. 1, og meddeler Kommissionen denne strategi. Strategien skal omfatte foranstaltninger til gennemførelse af målsætningerne i stk. 2, navnlig ved genvinding, kompostering, biogasproduktion eller materiale-/energigenvinding. Inden 30 måneder efter den dato, der er fastsat i artikel 18, stk. 1, aflægger Kommissionen beretning til Europa-Parlamentet og Rådet med en oversigt over de nationale strategier.

2. Denne strategi skal sikre følgende:

- a) senest fem år efter datoen i artikel 18, stk. 1, skal bionedbrydelig dagrenovation, der føres til deponering, være reduceret til 75 % af den samlede mængde (beregnet i vægt) bionedbrydelig dagrenovation, som blev produceret i 1995 eller det seneste år inden 1995, for hvilket der foreligger standardiserede Eurostat-oplysninger
- b) senest otte år efter datoen i artikel 18, stk. 1, skal bionedbrydelig dagrenovation, der føres til deponering, være reduceret til 50 % af den samlede mængde (beregnet i vægt) bionedbrydelig dagrenovation, som blev produceret i 1995 eller det seneste år inden 1995, for hvilket der foreligger standardiserede Eurostat-oplysninger
- c) senest 15 år efter datoen i artikel 18, stk. 1, skal bionedbrydelig dagrenovation, der føres til deponering, være reduceret til 35 % af den samlede mængde (beregnet i vægt) bionedbrydelig dagrenovation, som blev produceret i 1995 eller det seneste år inden 1995, for hvilket der foreligger standardiserede Eurostat-oplysninger.

▼B

To år inden den dato, der henvises til i litra c), tager Rådet ovennævnte mål op til fornyet overvejelse på grundlag af en rapport fra Kommissionen om de praktiske erfaringer, medlemsstaterne har gjort i deres bestræbelser på at nå de mål, der er fastlagt i litra a) og b), om nødvendigt ledsaget af et forslag til bekræftelse eller ændring af dette mål med henblik på at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau.

Medlemsstater, der i 1995 eller det seneste år inden 1995, for hvilket der foreligger standardiserede Eurostat-oplysninger, førte mere end 80 % af deres indsamlede dagrenovation til deponering, kan udsætte opfyldelsen af målene i litra a), b) eller c) i en periode på højst fire år. Medlemsstater, der ønsker at anvende denne bestemmelse, skal på forhånd meddele Kommissionen deres afgørelse. Kommissionen underretter de andre medlemsstater og Europa-Parlamentet om disse afgørelser.

Gennemførelsen af bestemmelserne i ovenstående afsnit må under ingen omstændigheder føre til, at målet i litra c) opnås senere end fire år efter den dato, der er fastsat i litra c).

3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger, således at nedenstående typer affald ikke modtages på et deponeringsanlæg:

- a) flydende affald
- b) affald, som under deponeringsforholdene er eksplosivt, ætsende, brandnærende, let antændeligt eller antændeligt, som defineret i bilag III til direktiv 91/689/EØF
- c) affald fra hospitaler, klinikker, dyrehospitaler og lignende, der er smitsomt som defineret i direktiv 91/689/EØF (egenskab H9 i bilag III), og affald, der falder ind under kategori 14 (bilag I.A) i samme direktiv
- d) hele brugte dæk to år efter datoen i artikel 18, stk. 1, bortset fra dæk, som har været anvendt som materiale i ingeniørarbejder, og ituskårne brugte dæk fem år efter datoen i artikel 18, stk. 1, (i begge tilfælde med undtagelse af cydeldæk og dæk med en udvendig diameter på over 1 400 mm)
- e) enhver anden type affald, som ikke opfylder de kriterier for modtagelse, der er fastsat i overensstemmelse med bilag III.

4. Det er forbudt at fortynde eller blande affald med det ene formål at opfylde kriterierne for modtagelse af affald.

Artikel 6

Affaldstyper, der kan modtages i de forskellige kategorier deponeringsanlæg

Medlemsstaterne træffer sådanne foranstaltninger:

- a) at kun affald, der har været underkastet behandling, deponeres på deponeringsanlæg. Det er muligt ikke at lade denne bestemmelse omfatte inert affald, som det ikke er teknisk muligt at behandle, eller alle andre former for affald, for hvilke en sådan behandling ikke bidrager til direktivets mål som nævnt i artikel 1, ved at nedbringe mængden af affald eller farerne for menneskers sundhed eller miljøet
- b) at kun farligt affald, der opfylder de kriterier, der er fastsat i overensstemmelse med bilag II, deponeres på deponeringsanlæg for farligt affald

▼B

- c) at deponeringsanlæg for ikke farligt affald kan anvendes til:
- i) dagrenovation
 - ii) ikke farligt affald af enhver anden oprindelse, der opfylder kriterierne for modtagelse af affald på deponeringsanlæg for ikke farligt affald fastsat i overensstemmelse med bilag II
 - iii) stabilt, ikke reaktivt farligt affald (f.eks. i fast form, omdannet til glas) med udvaskningsegenskaber, som svarer til egenskaberne hos det ikke farlige affald, der henvises til i nr. ii), der opfylder de relevante modtagelseskriterier, der er fastlagt i overensstemmelse med bilag II. Dette farlige affald må ikke deponeres i celler, der er beregnet til bionedbrydeligt ikke farligt affald
- d) at deponeringsanlæg for inert affald kun anvendes til inert affald.

*Artikel 7***Ansøgning om godkendelse**

Medlemsstaterne træffer sådanne foranstaltninger, at en sagsøgning om godkendelse af et deponeringsanlæg mindst indeholder oplysninger om følgende:

- a) ansøgerens identitet samt operatørens identitet, hvis disse er forskellige
- b) arten og den samlede mængde af det affald, der skal deponeres
- c) deponeringsanlæggets påtænkte kapacitet
- d) beskrivelse af deponeringsanlægget, herunder de hydrogeologiske og geologiske forhold
- e) påtænkte metoder til forureningsforebyggelse og -bekæmpelse
- f) påtænkt drifts-, overvågnings- og kontrolplan
- g) påtænkt plan for nedluknings- og efterbehandlingsprocedurer
- h) hvis der kræves en vurdering i henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽¹⁾, de oplysninger, bygherren har afgivet i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 5
- i) ansøgerens sikkerhedsstillelse eller andre tilsvarende forholdsregler, som kræves i henhold til artikel 8, litra a), nr. iv).

Efter at godkendelsen er udstedt, stilles disse oplysninger til rådighed for medlemsstaternes og Fællesskabets kompetente statistiske instanser, såfremt de behøves til statistiske formål.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40. Direktivet er ændret ved direktiv 97/11/EF (EFT L 73 af 14.3.1997, s. 5).

▼B*Artikel 8***Betingelser for udstedelse af en godkendelse**

Medlemsstaterne træffer sådanne foranstaltninger:

- a) at den kompetente myndighed kun godkender et deponeringsanlæg, hvis den har vished for:
 - i) at projektet opfylder alle de relevante krav i dette direktiv, herunder bilagene, jf. dog artikel 3, stk. 4 og 5
 - ii) at ledelsen af deponeringsanlægget varetages af en fysisk person, der er teknisk kompetent til at lede anlægget; at faglig og teknisk oplæring og uddannelse af deponeringsanlæggets operatører og personale er sikret
 - iii) at deponeringsanlægget vil blive drevet således, at der træffes de nødvendige foranstaltninger til forebyggelse af ulykker og begrænsning af følgerne af sådanne ulykker
 - iv) at ansøgeren på grundlag af nærmere bestemmelser, der fastsættes af medlemsstaterne, inden deponeringen påbegyndes, har truffet eller vil træffe passende forholdsregler i form af sikkerhedsstillelse eller tilsvarende med henblik på at sikre, at de forpligtelser (herunder foranstaltninger til efterbehandling), som følger af den i henhold til direktivet udstedte godkendelse, opfyldes, og at nedlukningsprocedurerne i artikel 13 følges. Denne sikkerhed eller tilsvarende tilbageholdes, så længe anlægget er genstand for vedligeholdelse og efterbehandling i overensstemmelse med artikel 13, litra d). Medlemsstaterne kan efter eget valg erklære, at dette punkt iv) ikke finder anvendelse på deponeringsanlæg for inert affald
- b) at projektet er i overensstemmelse med den eller de relevante affaldshåndteringsplaner, der er nævnt i artikel 7 i direktiv 75/442/EØF
- c) at den kompetente myndighed, inden deponeringen påbegyndes, aflægger et kontrolbesøg på anlægget for at sikre sig, at det opfylder de relevante godkendelsesbetingelser. Dette begrænser på ingen måde operatørens ansvar i henhold til godkendelsesbetingelserne.

*Artikel 9***Godkendelsens indhold**

Som supplerung og nærmere specificering af kravene i artikel 9 i direktiv 75/442/EØF og i artikel 9 i direktiv 96/61/EF skal godkendelser af deponeringsanlæg mindst indeholde følgende angivelser:

- a) deponeringsanlæggets kategori
- b) en liste over de nærmere definerede affaldstyper og den samlede mængde affald, det er tilladt at deponere på deponeringsanlægget
- c) kravene til deponeringsanlæggets forberedelse og drift samt til overvågnings- og kontrolprocedurerne, herunder beredskabsplaner (bilag III, punkt 4.B), samt foreløbige krav til nedlukning og efterbehandling

▼B

- d) en forpligtelse for ansøgeren til mindst en gang om året at aflægge beretning til den kompetente myndighed om de deponerede affaldstyper og -mængder og om resultaterne af overvågningsprogrammet som krævet i artikel 12 og 13 og bilag III.

*Artikel 10***Omkostninger ved affaldsdeponering**

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at alle omkostninger ved etablering og drift af et deponeringsanlæg, herunder så vidt muligt omkostningerne i forbindelse med sikkerhedsstillelse eller tilsvarende som omhandlet i artikel 8, litra a), nr. iv), og de anslåede omkostninger ved deponeringsanlæggets nedlukning samt efterbehandling i en periode på mindst 30 år er dækket af den betaling, operatøren forlanger for deponering af en hvilken som helst type affald på anlægget. Med forbehold af kravene i Rådets direktiv 90/313/EF af 17. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger⁽¹⁾ sørger medlemsstaterne for, at indsamling og benyttelse af eventuelle nødvendige oplysninger om omkostningerne sker på en gennemsigtig måde.

*Artikel 11***Procedurer for modtagelse af affald**

1. Medlemsstaterne træffer følgende foranstaltninger forud for modtagelse af affald på et deponeringsanlæg:

- a) indehaveren eller operatøren skal inden eller på leveringstidspunktet eller på tidspunktet for den første af en række leverancer, hvis der er tale om samme type affald, med de relevante papirer kunne dokumentere, at det pågældende affald kan modtages på anlægget i overensstemmelse med betingelserne i godkendelsen, og at det opfylder de kriterier for modtagelse af affald, der er fastsat i bilag II

b) operatøren skal overholde følgende modtagelsesprocedurer

- kontrol af affaldspapirerne, herunder dokumenter i henhold til artikel 5, stk. 3, i direktiv 91/689/EØF og, hvor de finder anvendelse, dokumenter i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab⁽²⁾
- visuel inspektion af affaldet ved indgangen og på deponeringsstedet samt, hvis det er relevant, efterprøvning af, om affaldet er i overensstemmelse med den beskrivelse, indehaveren har anført i sine papirer. Hvis det er nødvendigt at udtage stikprøver med henblik på gennemførelse af bilag II, punkt 3, niveau 3, skal analyseresultaterne opbevares og prøveudtagningen foretages i overensstemmelse med bilag II, punkt 5. Prøverne skal opbevares mindst en måned

⁽¹⁾ EFT L 158 af 23.6.1990, s. 56.

⁽²⁾ EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 120/97 (EFT L 22 af 24.1.1997, s. 14).

▼B

- registrering af det deponerede affald med angivelse af mængde, karakteristika og oprindelse, leveringsdato, producent eller, for dagrenovation, indsamler og, for farligt affald, den nøjagtige placering på deponeringsanlægget. Disse oplysninger stilles til rådighed for medlemsstaternes og Fællesskabets kompetente statistiske instanser, såfremt de behøves til statistiske formål
- c) deponeringsanlæggets operatør skal altid udstede en skriftlig kvittering for modtagelse af hver leverance, der modtages på anlægget
- d) hvis affald ikke kan modtages på et givet deponeringsanlæg, skal operatøren, uden at det berører bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 259/93, straks underrette den kompetente myndighed om, at det pågældende affald ikke har kunnet modtages.

2. For deponeringsanlæg, der er undtaget fra dette direktiv i medfør af artikel 3, stk. 4 og 5, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre:

- regelmæssig visuel inspektion af affaldet på deponeringsstedet for at sikre, at kun ikke farligt affald fra øen eller den isolerede bebyggelse modtages på anlægget, og
- at der føres et register over de deponerede mængder affald.

Medlemsstaterne sørger for, at oplysninger om mængden og om muligt typen af affald, der føres til sådanne undtagne anlæg, indgår i de løbende beretninger til Kommissionen om direktivets gennemførelse.

Artikel 12

Kontrol og overvågning i driftsfasen

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at kontrol- og overvågningsprocedurerne i driftsfasen mindst opfylder følgende krav:

- a) operatøren af et deponeringsanlæg gennemfører under deponeringsanlæggets drift et kontrol- og overvågningsprogram som anført i bilag III
- b) operatøren underretter den kompetente myndighed om enhver betydelig negativ virkning på miljøet, der afsløres gennem kontrol- og overvågningsprocedurerne, og efterkommer vedkommende myndigheds afgørelse vedrørende arten af og tidspunktet for de udbedrende foranstaltninger, der skal træffes. Disse foranstaltninger træffes for operatørens regning.

Med en hyppighed, der fastsættes af den kompetente myndighed, og under alle omstændigheder mindst en gang om året indberetter operatøren på grundlag af aggregerede data samtlige overvågningsresultater til de kompetente myndigheder, således at disse kan fastslå, om driften er i overensstemmelse med godkendelsesbetingelserne, og øge deres viden om affaldets adfærd på deponeringsanlæggene

- c) kvalitetskontrollen af de analyser, der gennemføres i forbindelse med kontrol- og overvågningsprocedurerne, og/eller de analyser, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra b), varetages af akkrediterede laboratorier.

Artikel 13

Procedurer for nedlukning og efterbehandling

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at følgende, hvor det er relevant, finder sted i overensstemmelse med godkendelsesbetingelserne:

- a) nedlukningsproceduren for et deponeringsanlæg eller en del deraf indledes:
 - i) når de relevante betingelser i godkendelsen er opfyldt, eller
 - ii) med tilladelse fra den kompetente myndighed efter anmodning fra operatøren, eller
 - iii) når den kompetente myndighed træffer begrundet beslutning herom
- b) et deponeringsanlæg eller en del deraf kan kun betragtes som endeligt nedlukket, når den kompetente myndighed har udført en afsluttende inspektion på stedet og har vurderet alle operatørens beretninger og meddelt operatøren sin godkendelse af nedlukningen. Dette begrænser på ingen måde operatørens ansvar i henhold til godkendelsesbetingelserne
- c) når deponeringsanlægget er endeligt nedlukket, er operatøren ansvarlig for vedligeholdelse, overvågning og kontrol i efterbehandlingsfasen, så længe den kompetente myndighed kræver det under hensyntagen til, hvor længe deponeringsanlægget kan udgøre en fare.

Operatøren underretter den kompetente myndighed om enhver betydelig negativ virkning på miljøet, der afsløres gennem kontrolprocedurerne, og efterkommer vedkommende myndigheds afgørelse vedrørende arten af og tidspunktet for de udbedrende foranstaltninger, der skal træffes

- d) så længe den kompetente myndighed mener, at deponeringsanlægget må formodes at kunne medføre en fare for miljøet og med forbehold af fællesskabsregler og national lovgivning med hensyn til affaldsindehaverens ansvar, er deponeringsanlæggets operatør ansvarlig for overvågning og analyse af gas og perkolat fra deponeringsanlægget og af grundvandsforholdene i nærheden af anlægget i overensstemmelse med bilag III.

Artikel 14

Bestående deponeringsanlæg

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at deponeringsanlæg, som allerede er godkendt eller i drift på tidspunktet for dette direktivs gennemførelse, kun fortsætter driften, hvis nedennævnte skridt gennemføres snarest muligt og senest otte år efter datoen i artikel 18, stk. 1:

- a) senest et år efter datoen i artikel 18, stk. 1, skal operatøren af et deponeringsanlæg udarbejde en overgangsplan for anlægget, som forelægges de kompetente myndigheder til godkendelse, og som omfatter de i artikel 8 nævnte forhold samt eventuelle udbedrende foranstaltninger, som operatøren finder nødvendige for at opfylde kravene i dette direktiv med undtagelse af kravene i bilag I, punkt 1
- b) efter at have fået overgangsplanen forelagt træffer de kompetente myndigheder på grundlag af overgangsplanen og bestemmelserne i dette direktiv endelig afgørelse om, hvorvidt driften kan fortsætte. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at deponeringsanlæg, som ikke har fået tilladelse til fortsat drift i overensstemmelse med artikel 8, nedlukkes snarest muligt i overensstemmelse med artikel 7, litra g), og artikel 13

▼ B

- c) på grundlag af den godkendte overgangsplan giver de kompetente myndigheder tilladelse til det nødvendige arbejde og fastsætter en overgangsperiode til gennemførelse af planen. Alle bestående deponeringsanlæg skal overholde kravene i dette direktiv med undtagelse af kravene i bilag I, punkt 1, senest otte år efter datoen i artikel 18, stk. 1
- d) i) senest et år efter datoen i artikel 18, stk. 1, finder artikel 4, 5 og 11 samt bilag II anvendelse på deponeringsanlæg for farligt affald
- ii) senest tre år efter datoen i artikel 18, stk. 1, finder artikel 6 anvendelse på deponeringsanlæg for farligt affald.

*Artikel 15***Indberetningspligt**

Hvert tredje år sender medlemsstaterne Kommissionen en beretning om direktivets gennemførelse, hvori de især kommer ind på de nationale strategier, der skal opstilles ifølge artikel 5. Beretningen udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller et forlæg, der er udarbejdet af Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF ⁽¹⁾. Spørgeskemaet eller forlægget sendes til medlemsstaterne seks måneder inden begyndelsen af den periode, beretningen dækker. Beretningen sendes til Kommissionen senest ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker.

Senest ni måneder efter, at Kommissionen har modtaget medlemsstaternes beretninger, offentliggør den en fællesskabsrapport om direktivets gennemførelse.

▼ M2*Artikel 16***Udvalgsprocedure**

De nødvendige foranstaltninger til tilpasning af dette direktivs bilag til den videnskabelige og tekniske udvikling og forslag til standardisering af kontrol-, prøveudtagnings- og analysemetoder i forbindelse med affaldsdeponering vedtages af Kommissionen bistået af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i direktiv 2006/12/EF. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 17, stk. 3. Med hensyn til bilag II tager udvalget hensyn til de generelle principper og generelle procedurer for testning og modtagelse som anført i bilag II, og fastsætter specifikke kriterier og/eller testmetoder og tilknyttede grænseværdier for hver kategori deponeringsanlæg, herunder om nødvendigt specifikke typer deponeringsanlæg inden for hver kategori, herunder underjordisk opbevaring.

Kommissionen vedtager, og ændrer om nødvendigt, efter forskriftsproceduren i artikel 17, stk. 2, bestemmelser om harmonisering og regelmæssig fremsendelse af de i artikel 5, 7 og 11 omhandlede statistiske oplysninger.

⁽¹⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48.

▼ M1*Artikel 17*

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF ⁽¹⁾, jf. dennes artikel 8.
Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

▼ M2

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

▼ B*Artikel 18***Gennemførelse i national ret**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest to år efter dets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.
Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 19***Ikrafttrædelse**

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 20***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23).

▼B*BILAG I***GENERELLE KRAV TIL ALLE KATEGORIER DEPONERINGSANLÆG****1. Beliggenhed**

1.1. Ved placeringen af et deponeringsanlæg skal der tages hensyn til:

- a) afstanden fra deponeringsanlæggets afgrænsning til boligområder og rekreative områder, vandveje, vandområder og andre landbrugs- og byområder
- b) forekomsten af grundvand, kystnære vandområder eller fredede arealer i området
- c) områdets geologiske og hydrogeologiske forhold
- d) risikoen for oversvømmelse, sætning, jordskred eller laviner på anlægget
- e) beskyttelse af natur- eller kulturværdier i området.

1.2. Et deponeringsanlæg kan kun godkendes, hvis dets karakteristika med hensyn til de ovennævnte krav eller de fornødne udbedrende foranstaltninger viser, at deponeringsanlægget ikke indebærer en alvorlig miljørisiko.

2. Vandkontrol og håndtering af perkolat

På grundlag af deponeringsanlæggets karakteristika og de klimatiske forhold træffes der passende foranstaltninger med henblik på:

- at kontrollere vandmængden fra nedbør, som trænger ind i det deponerede affald
- at undgå, at overfladevand og/eller grundvand trænger ind i det deponerede affald
- at opsamle forurenede vand og perkolat. Hvis en vurdering, der er foretaget under hensyn til deponeringsanlæggets beliggenhed og det affald, der skal modtages, viser, at deponeringsanlægget ikke udgør en potentiel fare for miljøet, kan den kompetente myndighed beslutte, at denne bestemmelse ikke finder anvendelse
- at behandle opsamlet forurenede vand og perkolat fra deponeringsanlægget, så det opnår en sådan kvalitet, at det kan udledes.

Ovennævnte bestemmelser finder ikke obligatorisk anvendelse på deponeringsanlæg for inert affald.

3. Beskyttelse af jord og vand

3.1. Et deponeringsanlæg skal placeres og udformes således, at det opfylder de nødvendige betingelser for at hindre forurening af jord, grundvand eller overfladevand og sikrer en effektiv opsamling af perkolat i de tilfælde og efter de retningslinjer, der er fastsat i punkt 2. Jord, grundvand og overfladevand beskyttes ved en kombination af en geologisk barriere og en bundmembran i driftsfasen/aktivitetsfasen og ved en kombination af en geologisk barriere og en topmembran i den inaktive fase/efter nedlukningen.

3.2. Betingelserne for en geologisk barriere er opfyldt, når de geologiske og hydrogeologiske forhold under og omkring deponeringsanlægget har tilstrækkelig tilbageholdelsesevne til at afværge en potentiel risiko for jord og grundvand.

▼B

Deponeringsanlæggets bund og sider skal bestå af et minerallag, der opfylder de krav vedrørende permeabilitet og tykkelse, der som kombineret effekt med hensyn til beskyttelse af jord, grundvand og overfladevand mindst svarer til effekten af følgende krav:

- deponeringsanlæg for farligt affald: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; tykkelse ≥ 5 m
- deponeringsanlæg for ikke farligt affald: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; tykkelse ≥ 1 m
- deponeringsanlæg for inert affald: $K \leq 1,0 \times 10^{-7}$ m/s; tykkelse ≥ 1 m

hvor m/s = meter/sekund.

Hvis den geologiske barriere ikke i sig selv opfylder ovennævnte betingelser, kan den udbygges kunstigt og forstærkes på anden måde, således at der opnås en tilsvarende beskyttelse. En kunstig geologisk barriere må ikke have en tykkelse på under 0,5 meter.

- 3.3. Den ovennævnte geologiske barriere skal suppleres med et perkolatopsamlings- og forseglingsystem i overensstemmelse med følgende principper til sikring af, at der ved deponeringsanlæggets bund akkumuleres mindst mulig perkolat:

Perkolatopsamling og bundforsegling

Deponeringsanlæggets kategori	ikke farligt affald	farligt affald
kunstig forseglingsmembran	kræves	kræves
dræningslag $\geq 0,5$ meter	kræves	kræves

Medlemsstaterne kan fastsætte generelle eller specifikke krav til deponeringsanlæg for inert affald og til arten af ovennævnte tekniske midler.

Hvis den kompetente myndighed efter en vurdering af den potentielle fare for miljøet mener, at der er behov for at hindre perkolatdannelse, kan der stilles krav om overfladeforsegling. Det anbefales, at der stilles følgende krav til overfladeforseglingen:

Deponeringsanlæggets kategori	ikke farligt affald	farligt affald
gasafledningslag	kræves	kræves ikke
kunstig forseglingsmembran	kræves ikke	kræves
impermeabelt minerallag	kræves	kræves
dræningslag $> 0,5$ meter	kræves	kræves
dækkende jordlag > 1 meter	kræves	kræves

- 3.4. Hvis den kompetente myndighed på grundlag af en miljörisikovurdering, der navnlig tager hensyn til direktiv 80/68/EØF ⁽¹⁾, i overensstemmelse med punkt 2 (»vandkontrol og håndtering af perkolat«) finder, at der ikke er behov for opsamling og behandling af perkolat, eller hvis det er godtgjort, at deponeringen ikke giver anledning til potentiel fare for jord, grundvand eller overfladevand, kan kravene i punkt 3.2 og 3.3 begrænses i overensstemmelse hermed. I forbindelse med deponeringsanlæg for inert affald kan disse krav tilpasses i den nationale lovgivning.

⁽¹⁾ EFT L 20 af 26.1.1980, s. 43. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48).

▼B

3.5. Den metode, der skal anvendes til at bestemme permeabilitetskoefficienten for deponeringsanlæg, på stedet og for hele det område, anlægget dækker, skal udvikles og godkendes af det udvalg, der er nedsat i henhold til direktivets artikel 17.

4. Kontrol med gasser

4.1. Der træffes passende foranstaltninger for at kontrollere ophobning og udsivning af gasser fra deponeringsanlægget (bilag III).

4.2. Gasser fra deponeringsanlæg opsamles fra alle deponeringsanlæg, der modtager bionedbrydeligt affald, og gasserne behandles og anvendes. Hvis den opsamlede gas ikke kan anvendes til fremstilling af energi, skal den afbrændes.

4.3. Opsamling, behandling og anvendelse af gas fra deponeringsanlæg i henhold til punkt 4.2 skal ske på en sådan måde, at miljøskader eller miljøforringelse og sundhedsfare begrænses mest muligt.

5. Gener og farer

Der træffes foranstaltninger for at mindske gener og farer fra deponeringsanlægget som følge af:

- emission af lugte og støv
- materialer, der transporteres med vinden
- støj og trafik
- fugle, skadedyr og insekter
- dannelse af aerosoler
- brand.

Deponeringsanlæg skal udstyres på en sådan måde, at snavs fra anlægget ikke spredes til offentlige veje og det omgivende landområde.

6. Stabilitet

Affaldet skal placeres på deponeringsanlægget på en sådan måde, at affaldsmassen og de dertil kynttede strukturers stabilitet sikres, og navnlig således at affaldet ikke skrider. Hvis der opføres en kunstig barriere, skal det, under hensyn til deponeringsanlæggets morfologi, sikres, at det geologiske substrat er tilstrækkelig stabilt til at hindre, at sætning forvolder skade på barrieren.

7. Afspærring

Deponeringsanlæg skal sikres, således at der ikke er fri adgang til anlægget. Portene til anlægget skal holdes aflåst uden for anlæggets åbningstid. For hvert anlæg bør kontrol- og adgangssystemet omfatte et program med foranstaltninger til at afsløre og forebygge illegal dumpning af affald.

▼M3

8. Midlertidig oplagring af metallisk kviksølv

Der stilles følgende krav til midlertidig oplagring af metallisk kviksølv i mere end et år:

- Metallisk kviksølv oplagres adskilt fra andet affald.
- Beholdere oplagres i opsamlingsbassiner, der er beklædt, så de er fri for revner og huller og uigennemtrængelige for metallisk kviksølv, og hvis indeslutningsvolumen er stort nok til den oplagrede mængde kviksølv.

▼M3

- Oplagringsstedet skal være udstyret med tekniske eller naturlige barrierer, som er tilstrækkelige til at beskytte miljøet mod kviksølvudslip, og have et indeslutningsvolumen, der er stort nok til den oplagrede mængde kviksølv.
- Oplagringsstedets gulve skal være dækket af kviksølvbestandige forseglingsmidler. De skal have hældning mod et opsamlingsbækken.
- Oplagringsstedet skal være udstyret med et brandbeskyttelsessystem.
- Beholderne skal oplagres, så de let kan tages ud igen.

BILAG II

KRITERIER OG PROCEDURER FOR AFFALDSMODTAGELSE

1. Indledning

Dette bilag indeholder en beskrivelse af:

- de generelle principper for affaldsmodtagelse på de forskellige kategorier deponeringsanlæg. Den fremtidige affaldsklassifikationsprocedure bør bygge på disse principper
- retningslinjer for foreløbige affaldsmodtagelsesprocedurer, der skal følges, indtil der er udarbejdet en ensartet procedure for affaldsklassifikation og -modtagelse. Denne procedure skal sammen med de relevante prøveudtagningsprocedurer udarbejdes af det tekniske udvalg, der er omhandlet i direktivets artikel 16. Det tekniske udvalg udarbejder kriterier, der skal opfyldes, for at visse typer farligt affald kan modtages på deponeringsanlæg for ikke farligt affald. Disse kriterier skal navnlig tage hensyn til sådant affalds udvaskningsegenskaber på kort, mellemlang og lang sigt. Disse kriterier udarbejdes senest to år efter direktivets ikrafttræden. Det tekniske udvalg udarbejder desuden kriterier, der skal opfyldes, for at affald kan modtages til underjordisk opbevaring. Der skal i forbindelse med disse kriterier især tages hensyn til, at det må kunne forventes, at affaldets bestanddele ikke reagerer indbyrdes eller med den bjergart, hvori affaldet skal opbevares.

Det tekniske udvalgs arbejde, med undtagelse af forslag til standardisering af kontrol-, prøveudtagnings- og analysemetoder som omhandlet i bilagene til direktivet, der skal vedtages inden to år efter direktivets ikrafttræden, skal være tilendebragt senest tre år efter direktivets ikrafttræden og skal gennemføres under hensyntagen til målene i direktivets artikel 1.

2. Generelle principper

Affaldets sammensætning, perkolatafgivelse, adfærd på lang sigt og generelle egenskaber skal fastslås så nøjagtigt som muligt. Modtagelse af affald på et deponeringsanlæg kan baseres på lister over modtaget eller afvist affald, bestemt ud fra affaldets art og oprindelse, og på analysemetoder og grænseværdier for egenskaberne ved det affald, der skal modtages. De fremtidige procedurer for affaldsmodtagelse, som beskrevet i dette direktiv, skal så vidt muligt baseres på standardiserede affaldsanalysemetoder og grænseværdier for egenskaberne ved det affald, der skal modtages.

Inden fastlæggelsen af disse analysemetoder og grænseværdier skal medlemsstaterne i det mindste udarbejde nationale lister over affald, der skal modtages eller afvises på de enkelte affaldsanlægskategorier, eller fastlægge de kriterier, affaldet skal opfylde for at blive opført på listerne. Modtagelsen af en affaldstype på et deponeringsanlæg tilhørende en given kategori er betinget af, at affaldstypen er opført på en relevant national liste eller opfylder kriterier, der svarer til dem, der kræves for optagelse på listen. Disse lister eller de tilsvarende kriterier samt analysemetoderne og grænseværdierne skal sendes til Kommissionen senest seks måneder efter dette direktivs gennemførelse, eller når de er vedtaget på nationalt plan.

Disse lister eller modtagelseskriterier skal anvendes ved udarbejdelsen af anlægsspecifikke lister, dvs. lister over accepteret affald som specificeret i godkendelsen i henhold til direktivets artikel 9.

Kriterierne for optagelse af affald på referencelisterne eller for modtagelse af affald på en kategori deponeringsanlæg kan bygge på anden lovgivning og/eller på affaldets egenskaber.

▼B

Kriterier for modtagelse på en specifik kategori deponeringsanlæg skal bygge på overvejelser vedrørende:

- beskyttelse af det omgivende miljø (navnlig grundvand og overfladevand)
- beskyttelse af miljøbeskyttelsessystemerne (f.eks. membraner og perkolatbehandlingssystemer)
- beskyttelse af de ønskede affaldsstabiliseringsprocesser på deponeringsanlægget
- beskyttelse mod farer for menneskers sundhed.

Eksempler på kriterier, der bygger på affaldets egenskaber:

- krav om kendskab til den samlede sammensætning
- begrænsning af mængden af organisk stof i affaldet
- krav eller begrænsninger vedrørende bionedbrydeligheden af affaldets organiske bestanddele
- begrænsninger af mængden af nærmere angivne, potentielt skadelige/farlige bestanddele (i relation til de ovennævnte beskyttelseskriterier)
- begrænsninger af den potentielle og forventede perkolatafgivelse fra nærmere angivne, potentielt skadelige/farlige bestanddele (i relation til de ovennævnte beskyttelseskriterier)
- de økotoxikologiske egenskaber ved affaldet og perkolatet herfra.

Modtagelseskriterier, der bygger på affaldets egenskaber, skal generelt være meget detaljerede for deponeringsanlæg for inert affald og kan være mindre detaljerede for deponeringsanlæg for ikke farligt affald og endnu mindre detaljerede for deponeringsanlæg for farligt affald som følge af det højere miljøbeskyttelsesniveau for de to sidstnævnte anlægskategorier.

3. **Generelle procedurer for testning og modtagelse af affald**

Den generelle karakteristik og testning af affald skal bygge på følgende hierarki, der omfatter tre niveauer:

Niveau 1: Grundlæggende karakteristik: Denne består i en grundig bestemmelse, ved hjælp af standardiserede analyse- og adfærdstestningsmetoder, af affaldets udvaskningsegenskaber på kort og lang sigt og/eller af dets karakteristiske egenskaber.

Niveau 2: Overensstemmelsestestning: Denne består i regelmæssig testning med enklere standardiserede analyse- og adfærdstestningsmetoder til bestemmelse af, om affaldet er i overensstemmelse med godkendelsesbetingelserne og/eller specifikke referencekriterier. Testene vedrører nøglevariabler og egenskaber, som er identificeret ved den grundlæggende karakteristik.

Niveau 3: Kontrol på stedet: Denne kontrol består i hurtige kontrolmetoder til bekræftelse af, at affaldet er det samme som det affald, der er underkastet overensstemmelsestestning og beskrevet i ledsagedokumenterne. Den kan blot bestå i en visuel inspektion af en affaldsmængde før og efter deponering på anlægget.

Før en given affaldstype kan optages på en referenceliste, skal den normalt karakteriseres på niveau 1 og opfylde de relevante kriterier. For at kunne forblive på en anlægsspecifik liste skal en given affaldstype testes regelmæssigt (f.eks. årligt) på niveau 2 og opfylde de relevante kriterier. Alle affaldsmængder, der tilgår deponeringsanlægget, skal undergives kontrol på niveau 3.

▼B

Visse affaldstyper kan varigt eller midlertidigt undtages fra testning på niveau 1. En sådan undtagelse kan være begrundet i, at det ikke er praktisk muligt at gennemføre testningen, at der ikke foreligger passende testningsprocedurer og modtagelseskriterier, eller at lovgivningen indeholder andre regler herom.

4. Retningslinjer for foreløbige affaldsmottagelsesprocedurer

Indtil dette bilag er fuldstændigt, er kun testning på niveau 3 obligatorisk, idet niveau 1 og 2 anvendes i den udstrækning, det er muligt. I den foreløbige fase skal affald, der modtages på et deponeringsanlæg af en given kategori, enten være opført på en restriktiv national eller anlægsspecifik liste for den pågældende kategori deponeringsanlæg eller opfylde kriterier, der svarer til dem, der kræves for opførelse på listen.

Følgende generelle retningslinjer kan anvendes med henblik på fastsættelse af foreløbige kriterier for affaldsmottagelse på de tre hovedkategorier af deponeringsanlæg eller for optagelse på de tilsvarende lister:

Deponeringsanlæg for inert affald: kun inert affald som defineret i artikel 2, litra e), kan optages på listen.

Deponeringsanlæg for ikke farligt affald: affald, der er omfattet af direktiv 91/689/EØF, kan ikke optages på listen.

Deponeringsanlæg for farligt affald: en foreløbig skitse til liste over deponeringsanlæg for farligt affald må kun indeholde de affaldstyper, som er omfattet af direktiv 91/689/EØF. Disse affaldstyper bør imidlertid ikke medtages på listen uden forudgående behandling, hvis de har et så stort samlet indhold af eller frembyder en så stor risiko for perkolatafgivelse af potentielt farlige bestanddele, at der på kort sigt opstår fare for de ansattes sundhed eller for miljøet, eller at det udgør en hindring for tilstrækkelig affaldsstabilisering inden for deponeringsanlæggets projekterede levetid.

5. Prøveudtagning af affald

På grund af de mange affaldsformers forskelligartethed kan prøveudtagning af affald være behæftet med alvorlige problemer med hensyn til prøveudtagnings teknik og repræsentativitet. Der vil blive udviklet en europæisk standard for prøveudtagning af affald. Så længe denne standard ikke er godkendt af medlemsstaterne i overensstemmelse med direktivets artikel 17, kan medlemsstaterne anvende nationale standarder og procedurer.

▼M3

6. Særlige krav angående metallisk kviksølv

Der stilles følgende krav til midlertidig oplagring af metallisk kviksølv i mere end et år:

A. Kviksølvets sammensætning

Metallisk kviksølv skal opfylde følgende specifikationer:

— Kviksølvindholdet skal være større end 99,9 vægtprocent.

— Der må ikke være urenheder, som kan angribe kulstofstål eller rustfrit stål (f.eks. opløsninger af salpetersyre eller chlorider).

B. Indeslutning

Beholdere, der bruges til oplagring af metallisk kviksølv, skal være korrosions- og stødsikre. Svejsesømme skal derfor undgås. Beholderne skal navnlig opfylde følgende specifikationer:

— Beholdermateriale: kulstofstål (mindst ASTM A36) eller rustfrit stål (AISI 304, 316L).

▼ **M3**

- Beholderne skal være luft- og væsketætte.
- Beholderens yderside skal være modstandsdygtig over for oplagringsforholdene.
- Beholderens konstruktionstype skal bestå den faldprøvning og de tæthedsprøvninger, der er beskrevet i kapitel 6.1.5.3 og 6.1.5.4 i FN's henstillinger om transport af farligt gods, manualen for test og kriterier (UN Recommendations on the Transport of Dangerous Goods, Manual of Tests and Criteria).

Beholderen må højst fyldes til 80 % af volumen, så der er sikkerhed for tomrums nok til, at væskeekspansion på grund af høje temperaturer hverken bliver årsag til lækager eller til permanent deformation af beholderen.

C. Modtagelsesprocedurer

Der må kun modtages beholdere med attest på, at de opfylder kravene i dette afsnit.

Modtagelsesprocedurerne skal opfylde følgende krav:

- Der modtages kun metallisk kviksølv, som opfylder ovenstående mindstekrav for modtagelse.
- Beholderne inspiceres visuelt inden oplagring. Beskadigede, lækkelige eller korroderede beholdere modtages ikke.
- Beholderne skal være påført et holdbart prægestempel, der viser beholderens identifikationsnummer, hvilket materiale den er fremstillet i, dens tomvægt, identifikation af fabrikanten og fremstillingsdato.
- Der skal være en permanent fastgjort plade med attestens identifikationsnummer på hver beholder.

D. Attest

Den i punkt C omhandlede attest skal indeholde følgende elementer:

- navn og adresse på affaldsproducenten
- navn og adresse på den, der er ansvarlig for påfyldningen
- sted og dato for påfyldning
- mængden af kviksølv
- kviksølvets renhedsgrad og, hvis det er relevant, en beskrivelse af urenhederne, herunder analyserapporten
- en bekræftelse på, at beholderne udelukkende har været brugt til transport/oplagring af kviksølv
- beholdernes identifikationsnumre
- eventuelle særlige bemærkninger.

Attesterne skal være udstedt af affaldsproducenten eller, hvis dette ikke er muligt, af den ansvarlige for affaldshåndteringen.

▼B*BILAG III***KONTROL- OG OVERVÅGNINGSPROCEDURER I FORBINDELSE MED DRIFT OG EFTERBEHANDLING****1. Indledning**

Formålet med dette bilag er at beskrive minimumsprocedurerne for den overvågning, der skal udføres med henblik på at kontrollere:

- at modtagelsen af affald til deponering er foregået i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat for den pågældende deponeringsanlægs-kategori
- at processerne på deponeringsanlægget foregår som ønsket
- at miljøbeskyttelsessystemerne fungerer fuldt ud efter hensigten
- at betingelserne for godkendelsen af deponeringsanlægget er opfyldt.

2. Meteorologiske data

Medlemsstaterne bør som led i deres indberetningspligt (direktivets artikel 15) give oplysninger om metoden til indsamling af meteorologiske data. Det overlades til medlemsstaterne af afgøre, hvorledes indsamlingen af data skal foregå (på stedet, fra det nationale meteorologiske net osv.).

Hvis medlemsstaterne konkluderer, at vandbalancen udgør et effektivt redskab til at vurdere, om mængden af perkolat er stigende i det deponerede affald, eller om der sker udsivning fra anlægget, anbefales det, at følgende data indsamles ved overvågning af selve deponeringsanlægget eller fra den nærmeste meteorologiske station, så længe den kompetente myndighed kræver det i henhold til direktivets artikel 13, litra c):

	Drift	Efterbehandling
1.1. Nedbørmængde	Dagligt	Dagligt og månedsværdier
1.2. Temperatur (min., maks., kl. 14.00 CET)	Dagligt	Månedligt gennemsnit
1.3. Fremherskende vinds retning og styrke	Dagligt	Ikke relevant
1.4. Fordampning (lysimeter) ⁽¹⁾	Dagligt	Dagligt og månedsværdier
1.5. Luftfugtighed (kl. 14.00 CET)	Dagligt	Månedligt gennemsnit

⁽¹⁾ Eller ved anden passende metode.

3. Emissionsdata: vand, perkolat og kontrol med gasser

Prøver af eventuelt perkolat og overfladevand skal indsamles på repræsentative steder. Prøveudtagningen af perkolat og målingen heraf (mængde og sammensætning) skal foregå særskilt alle de steder, hvor der udledes perkolat fra affaldet. Reference: Generelle retningslinjer for prøveudtagningsteknologi, dokument ISO 5667-2 (1991).

Eventuelt overfladevand skal overvåges mindst to steder, henholdsvis opstrøms og nedstrøms i forhold til deponeringsanlægget. Overvågningen af gasser skal være repræsentativ for hver af deponeringsanlæggets etaper.

Hypigheden af prøveudtagning og analyser fremgår af tabellen nedenfor.

▼B

For perkolat og vand udtages der til kontrol en prøve, der er repræsentativ for den gennemsnitlige sammensætning.

	Drift	Efterbehandling ⁽²⁾
2.1. Perkolatmængde	månedligt ⁽¹⁾ ⁽³⁾	hver sjette måned
2.2. Perkolatsammensætning ⁽²⁾	hvert kvartal ⁽³⁾	hver sjette måned
2.3. Overfladevandets mængde og sammensætning ⁽⁷⁾	hvert kvartal ⁽³⁾	hver sjette måned
2.4. Potentielle gasemissioner og lufttryk ⁽⁴⁾ (CH ₄ , CO ₂ , O ₂ , H ₂ S, H ₂ osv.)	månedligt ⁽¹⁾ ⁽⁵⁾	hver sjette måned ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Frekvensen kan tilpasses efter deponeringsanlæggets morfologi (oven på jorden, underjordisk osv.) Dette skal anføres i godkendelsen.

⁽²⁾ Hvilke parametre der skal måles, og hvilke stoffer der skal analyseres, afhænger af det deponerede affalds sammensætning; disse parametre skal anføres i godkendelsen og afspejle affaldets udvaskningsegenskaber.

⁽³⁾ Hvis en vurdering af dataene viser, at kontrol med længere mellemrum er lige så effektiv, kan der foretages en tilpasning. For perkolat skal ledningsevnen måles mindst en gang om året.

⁽⁴⁾ Disse målinger vedrører hovedsagelig indholdet af organisk materiale i affaldet.

⁽⁵⁾ CH₄, CO₂ og O₂ regelmæssigt; andre luftarter efter behov, afhængigt af affaldets sammensætning og under hensyntagen til udvaskningsegenskaberne.

⁽⁶⁾ Gasekstraktionssystemets effektivitet skal kontrolleres regelmæssigt.

⁽⁷⁾ Den kompetente myndighed kan på grundlag af deponeringsanlæggets karakteristika bestemme, at disse målinger ikke er nødvendige; den aflægger beretning herom efter fremgangsmåden i direktivets artikel 15.

2.1 og 2.2 finder kun anvendelse, når der opsamles perkolat (jf. punkt 2 i bilag I).

4. Grundvandsbeskyttelse

A. Prøveudtagning

Målingerne skal give oplysninger om det grundvand, der vil kunne berøres af deponeringsanlæggets drift, med mindst ét målepunkt i tilstrømningsområdet og to i afstrømningsområdet. Antallet af målepunkter kan forhøjes på grundlag af en særskilt hydrogeologisk undersøgelse, og hvis der er behov for tidlig afsløring af nedsivning af perkolat i grundvandet som følge af uheld.

Prøveudtagningen skal foregå mindst tre steder, inden deponering påbegyndes, med henblik på fastsættelse af referenceværdierne for fremtidig prøveudtagning. Reference: »Sampling Groundwaters, ISI 5667, Part 11, 1993«.

B. Overvågning

De parametre, der skal analyseres i de udtagne prøver, skal fastsættes på grundlag af perkolatets forventede sammensætning og grundvandskvaliteten i området. Analyseparametrene skal udvælges under hensyntagen til bevægelserne i grundvandslaget. Parametrene kan omfatte vejledende parametre, således at en tidlig opdagelse af ændringer i vandkvaliteten kan sikres ⁽¹⁾.

	Drift	Efterbehandling
Grundvandsniveau	Hver sjette måned ⁽¹⁾	Hver sjette måned ⁽¹⁾
Grundvandets sammensætning	Anlægsspecifik hyppighed ⁽²⁾ ⁽³⁾	Anlægsspecifik hyppighed ⁽²⁾ ⁽³⁾

⁽¹⁾ Hvis grundvandsniveauet varierer, skal hyppigheden øges.

⁽²⁾ Hyppigheden skal fastsættes på grundlag af muligheden for at træffe udbedrende foranstaltninger mellem to prøveudtagninger, hvis udløsningstærsklen nås, dvs. at hyppigheden skal fastsættes på grundlag af kendskab til og vurdering af hastigheden af grundvandsstrømmen.

⁽³⁾ Hvis udløsningstærsklen nås (jf. litra C), skal resultatet bekræftes med endnu en prøveudtagning. Hvis udløsningstærsklen bekræftes, skal beredskabsplanen følges (specificeret i godkendelsen).

⁽¹⁾ Anbefalede parametre: pH, TOC, phenol, tungmetaller, fluorid, As, olie/kulbrinter.

▼B**C. Udløsningstærskler**

For så vidt angår grundvandet anses betydelige miljøska­der, som omhandlet i direktivets artikel 13 og 14, for at være indtrådt, hvis en analyse af en grundvandsprøve viser en væsentlig ændring af vandkvaliteten. Udløsningstærsklen fastlægges på grundlag af de specifikke hydrogeologiske formationer på det sted, hvor deponeringsanlægget er beliggende, og af grundvandskvaliteten. Udløsningstærsklen skal så vidt muligt fremgå af godkendelsen.

Måleresultaterne skal vurderes ved hjælp af kontrolkort med faste kontrolregler og niveauer for hver nedenstrøms prøveudtagningsboring. Kontrolniveauerne fastlægges på grundlag af lokale variationer i grundvandskvaliteten.

5. Deponeringsanlæggets topografi: data om det deponerede affald

	Drift	Efterbehandling
5.1. Det deponerede affalds struktur og sammensætning ⁽¹⁾	årligt	
5.2. Ændring i det deponerede affalds niveau (sætning)	årligt	årlig måling

⁽¹⁾ Data til situationsplanen for det givne deponeringsanlæg: areal, der anvendes til affald; affaldets mængde og sammensætning; deponeringsmetoder; tidspunkt for og varighed af deponeringen; beregning af deponeringsanlæggets restkapacitet.

▼M3**6. Særlige krav angående metallisk kviksølv**

Der stilles følgende krav til midlertidig oplagring af metallisk kviksølv i mere end et år:

A. Krav om overvågning, inspektion og beredskab

Deponeringsanlægget skal være udstyret med et system for kontinuerlig overvågning for kviksølvdampe med en følsomhed på mindst 0,02 mg kviksølv pr. m³. Der skal være følere i terrænniveau og i hovedhøjde. Systemet skal udløse en visuel og akustisk alarm. Systemet skal vedligeholdes hvert år.

Deponeringsanlægget og beholderne skal inspiceres visuelt af en bemyndiget person mindst en gang om måneden. Når der opdages en læk, skal operatøren straks træffe alle nødvendige forholdsregler for at undgå udslip af kviksølv til miljøet og genoprette kviksølvoplagringens sikkerhed. Eventuelle lækager skal anses for at have betydelig negativ virkning på miljøet, jf. artikel 12, litra b).

Der skal være adgang til beredskabsplaner og fornødent beskyttelsesudstyr til håndtering af metallisk kviksølv på anlægget.

B. Registerføring

Alle dokumenter, der indeholder oplysninger som omhandlet i bilag II, afsnit 6, og i dette afsnits punkt A, herunder den attest, der ledsager beholderen, og dokumenter om udtagning og forsendelse af det metalliske kviksølv efter den midlertidige oplagring samt dets bestemmelsessted og den påtænkte behandling, skal opbevares i mindst tre år, efter at oplagringen er ophørt.